

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci vyžiadanej osoby **Ž. V.**, prejednal na neverejnom zasadnutí 17. februára 2009 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Peter Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Juraja Majchráka sťažnosť vyžiadanej osoby **Ž. V.** proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. januára 2009, sp. zn. 3 Ntc 6/2008 a 3 Ntc 7/2008 o vydaní vyžiadanej osoby na výkon trestu a trestné stíhanie do Maďarskej republiky a rozhodol

t a k t o:

Podľa § 21 ods. 7 zákona č. 403/2004 Z.z. o Európskom zatýkacom rozkaze a zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov Európsky zatýkací rozkaz vydaný Súdom hlavného mesta Budapešť 21. septembra 2007, sp. zn. Szv. 1260/2007 a Európsky zatýkací rozkaz vydaný Mestským súdom Székéshely 14. novembra 2008, sp. zn. 5 Bny. 611/2008/2.szám. na

Ž. V., nar. **X.** v **L.**, bytom **L.**, ul. **J.**, štátnu občianku **S. r.**, t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby v Banskej Bystrici

sa v y k o n á .

I. Vyžiadaná osoba **Ž. V.**:

sa o d o v z d á

na výkon zvyšku trestu odňatia slobody do Maďarskej republiky v trvaní 2 roky, 11 mesiacov a 10 dní, ktorý jej bol uložený rozsudkom Okresného súdu v Bude dňa 20. decembra 2005 pod sp. zn. 8 B.XI.98/2005/60 v spojení s rozhodnutím Mestského súdu v Budapešti zo dňa 2. marca 2007 pod sp. zn. 22.Bf.6424/2006/20, ktorými bola uznaná

vinnou zo spáchania trestných činov podvodu podľa § 318 Maďarského trestného zákona a trestných činov krádeže podľa § 316 Maďarského trestného zákona, ktorých sa dopustila na tom skutkovom základe, že

Ž. V. spoločne s J. M. odo dňa 19. apríla 2002 do dňa 1. decembra 2003 v viacerých obvodoch B., v 26-tich prípadoch vypýtali pôžičku od poškodených starších ľudí, vo väčšine prípadoch sa vyhovávajú na kamiónovú nehodu – resp. s využitím nepozornosti týchto ľudí im odcudzili peniaze, keď sa spolu zdržiavali v byte týchto ľudí. Za požičané peniaze nechala u poškodených necenné hodinky, šperky a príbory ako depozit. Pôžičku obvinená nemienila vrátiť, s necennými vecami si chcela získať dôveru poškodených, avšak ich podviedla ohľadne hodnoty depozitných vecí. V prípade trestného činu 22-násobného podvodu spáchaného obvinenou vznikla škoda v hodnote 14 833 999,- HUF, kým v prípade trestného činu 5-násobnej krádeže tiež spáchaného obvinenou vznikla škoda 637 355 HUF (hodnota škody spolu 17 135 840 HUF), z ktorej sumy sa nahradila 2 305 247 HUF.

Vyššie uvedeným spôsobom obvinená I. stup. a jej spoločník spáchali nasledovné trestné činy:

1./ Dňa 2. apríla 2003 od poškodeného T. L. vylákali v byte v obvode X.. B. 470 000 HUF. Zo škody sa navrátilo 45 680 HUF.

2./ Od poškodeného H. T., bytom v obvode X.. dňa 3. apríla 2003 obvinení vylákali 100 000 HUF, ktorá škoda nebola navrátená.

3./ Od poškodeného V. L., bytom v obvode X.. dňa 12. apríla 2003 vylákali 150 000 HUF a neoprávnene odcudzili ďalších 20 000 HUF.

4./ Od poškodeného P. I., bytom v obvode X.. obvinení dňa 22. júna 2003 vylákali 1 300 000 HUF, ktorá škoda nebola navrátená.

5./ Od poškodeného S. Á., bytom v obvode I., obvinení dňa 25. júna 2003 vylákali 450 000 HUF a neoprávnene odcudzili ďalších 2405 EUR (= 624 886,15 HUF). Škoda nebola navrátená.

6./ Od poškodeného V. B. – na jeho byte – obvinení dňa 22. júla 2003 v B. vylákali 100 000 HUF.

7./ Od poškodeného S. M. obvinení dňa 18. augusta 2003 v B. vylákali 130 000 HUF.

8./ Od poškodeného R. P. obvinení dňa 18. augusta 2003 – na jeho byte v A. – vylákali 30 000 HUF a neoprávnene odcudzili ďalších 248 000 HUF. Obvinení následne po krádeži rýchlo chceli utiecť, a preto 30 000 HUF nechali u poškodeného. Škoda z krádeže sa nenavrátila.

9./ Od poškodeného B. J. v B. obvinení dňa 22. augusta 2003 v B. vylákali spolu 2 130 000 HUF, ktorá škoda nebola navrátená.

10./ Od poškodenej F. J., obvinení dňa 25. augusta 2003 v B. vylákali 320 000 HUF, ktorá škoda nebola navrátená.

11./ Od poškodeného S. J. obvinení dňa 15. septembra 2003 vylákali v B. 90 000 HUF, 1600 EUR (= 32 776 HUF), 50 USD (sicorig.) (= 113 235 HUF), 20 CHF (=32 776 HUF). Škoda v sume 398 219 HUF nebola navrátená.

12./ Od poškodenej D. T. obvinení dňa 16. septembra 2003 v B. vylákali 220 000 HUF, z čoho sa navrátilo 11 320 HUF.

13./ Od poškodeného S. G. dňa 17. septembra 2003 v B. obvinení vylákali 4 500 000 HUF, ktorá škoda nebola navrátená.

14./ Od poškodeného N. S. doňa 30. septembra 2003 v B. obvinení vylákali 1 240 000 HUF, ktorá škoda nebola navrátená.

15./ Od poškodeného D. M. začiatkom mesiaca októbra 2003 v B. obvinení vylákali 460 000 HUF, z ktorej sumy bola navrátené 65 247 HUF.

16./ Od poškodeného K. Á. v B., obvinení dňa 2. októbra 2003 vylákali EUR v hodnote 1 100 120 HUF, kým od poškodenej K. I. odcudzili rôzne platobné prostriedky v spojenej hodnote 637 355 HUF – medzi nimi aj HUF.

17./ Od poškodeného P. G. v B., obvinení dňa 10. októbra 2003 vylákali 30 000 HUF. Následne ako poškodený nevedel dať viac peňazí, mu týchto 30 000 HUF vrátili, takto škoda nebola navrátená.

18./ Od poškodeného P. J. v B., obvinení dňa 23. októbra 2003 vylákali 300 000 HUF, ktorá škoda nebola navrátená.

19./ Od poškodeného K. B. Z. v B., obvinení dňa 28. novembra 2003 vylákali 1 700 000 HUF, z čoho bolo navrátené 53 000 HUF.

20./ Od poškodeného B. L. v B., obvinení dňa 29. novembra 2003 sa snažili vylákať 120 000 HUF, ale keď uvideli vnuka poškodeného, odišli bez peňazí.

21./ Od poškodeného B. L., resp. od jeho manželky v B., obvinení dňa 1. decembra 2003 vylákali 30 000 HUF a obvinený I. stup. M. J. neoprávnene odcudzili aj 336 600 HUF.

22./ Od poškodeného C. J. v B., obvinení dňa 18. júna 2003 vylákali 400 000 HUF, ktorá škoda sa nenavrátila.

II. Vyžiadaná osoba **Ž. V. sa o d o v z d á** na trestné stíhanie do Maďarskej republiky za dvojnásobný trestný čin podvodu podľa § 318 ods. 1, ods. 5 písm. a/ Maďarského trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 8. mája 2006 v dobe od 12.00 do 15.00 hod., neznámi páchatelia v S. vylákali od B. J. spolu 2 999 500 HUF s odvolaním sa na to, že nevedia dať odtiahnuť kamión, ktorý sa im pokazil a je odstavený na okraji cesty a k tomu potrebujú vyššie uvedenú sumu. Na podvedenie poškodeného páchatelia nechali u poškodeného uzatvorenú pancierovú kazetu, v ktorej bolo podľa ich tvrdenia 10 000 USD, ale následne po odchode páchatel'ov sa zistilo, že pancierová kazeta je prázdna.

Dňa 3. júna 2006 v dobe od 09.00 hod do 10.00 hod. neznámi páchatelia v S. vylákali od pani K. H. spolu 3 500 000 HUF s odvolaním sa na to, že nevedia dať odtrhnúť kamión, ktorý sa im pokazil a je odstavený na okraji cesty a k tomu potrebujú vyššie uvedenú sumu. Za podvedenie poškodenej, podobne ako v predošlom prípade páchatelia nechali u poškodenej uzavretú kovovú tašku s tým, že sú v nej valuty vo väčšej sume, ale následne po odchode páchatel'ov sa zistilo, že kovová kazeta je prázdna. Podľa zadovážených údajov v rámci vyšetrovania je za spáchanie vyššie uvedených trestných činov dôvodne podozrivá Ž. V..

O d ô v o d n e n i e :

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote sťažnosť vyžiadaná osoba Ž. V..

V písomných dôvodoch svojej sťažnosti namietala, že európsky zatýkací rozkaz (ďalej len EZR) vydaný Súdom hlavného mesta Budapešť z 21. septembra 2007, sp. zn. Szv 1260/2007 nespĺňa náležitosti EZR podľa Rámcového rozhodnutia Rady Európskej únie z 13. júna 2002, konkrétne uvedené v čl. 8 písm. c/ t.j. EZR vydaný maďarskými justičnými orgánmi neobsahuje žiadny dôkaz o vykonateľnosti rozsudku, ktorým jej bol uložený trest odňatia slobody, na výkon ktorého je maďarskou stranou vyžiadaná.

Okrem toho poukázala na to, že vôbec nebola informovaná o dátume a mieste konania, ktoré viedlo k jej odsúdeniu tzn. bola odsúdená v neprítomnosti.

Žiadala preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie a sám rozhodol, že EZR vydaný 21. septembra 2007 Súdom hlavného mesta Budapešť pod sp. zn. Szv. 1260/2007 sa nevykoná.

Aj pokiaľ sa týka EZR vydaného 14. novembra 2008 Mestským súdom v Székésfehervári pod sp. zn. 5 Bny.611/2008.2.Szam Ž. V. namietala, že ani tento EZR nespĺňa kritéria Rámcového dohovoru Rady Európskej únie o EZR, pretože neobsahuje údaj o tom, že by jeho vydaniu predchádzalo vydanie vykonateľného rozsudku, zatykača, či iného vykonateľného súdneho rozhodnutia s rovnakým účinkom.

Vydanie predmetného EZR je preto nezákonné a nemôže byť podkladom pre jej vydanie do Maďarskej republiky.

Na základe uvedeného rovnako ako v predchádzajúcom prípade žiadala, aby najvyšší súd aj v tejto časti zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a rozhodol, že európsky zatýkací rozkaz vydaný Mestským súdom v Székésfehervári. 14. novembra 2008 pod sp. zn. 5 Bny 611/2008/2.Szam sa nevykoná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo a zistil, že sťažnosť Ž. V. nie je dôvodná.

Predovšetkým je potrebné uviesť, že zákon č. 403/2004 o EZR v znení neskorších predpisov vo svojom ustanovení § 21 ods. 6 síce pripúšťa možnosť podať opravný prostriedok (sťažnosť) proti rozhodnutiu krajského súdu, ktorým tento rozhodol o vykonaní EZR, avšak len pre niektorý z dôvodov odmietnutia zatýkacieho rozkazu podľa § 14.

Z obsahu spisu je však zrejmé, že nie je daná žiadna z okolností predpokladaných v tomto ustanovení o EZR, ktorá by bránila rozhodnutiu o tom, že EZR sa vykoná a napokon ani Ž. V. vo svojej sťažnosti takúto skutočnosť krajskému súdu ani nevyčíta.

Naopak v priebehu doterajšieho konania bol správne zistené, že EZR z 21. septembra 2007, sp. zn. Szv. 1260/2007 vydal Súd hlavného mesta Budapešť a vyplýva z neho, že Ž. V. má vykonať zvyšok trestu 2 roky, 11 mesiacov a 10 dní z trestu, ktorý jej bol uložený rozsudkom Okresného súdu v Bude z 20. decembra 2005, sp. zn. 8.B.XI..98/2005/60 v spojení s rozhodnutím Mestského súdu v Budapešti z 2. marca 2007, sp. zn. 22 Bf.6424/2006/20, za spáchanie trestných činov podvodu krádeže podľa § 316 a § 318 Tr. zákona Maďarskej republiky.

Tieto zistenia vrátane popisu skutkov, tak ako sú tieto uvedené v sťažnosťou napadnutého uznesenia krajského súdu sú správne a majú oporu v predložennom spisovom materiály.

Vecne správne sú aj ďalšie zistenia v napadnutom uznesení o tom, že podľa právneho poriadku štátu pôvodu je horná hranica trestnej sadzby pre uvedený trestný čin až 8 rokov a súdený trestný čin bol justičným orgánom štátu označený podľa § 4 ods. 8 o EZR ako podvodné konanie.

Všetky tieto zistenia viedli preto aj najvyšší súd k záveru zhodnému so zisteniami v napadnutom uznesení a nie je daná žiadna z okolností taxatívne uvedenými v § 14 o EZR, ktorá by zakladala dôvod pre odmietnutie vykonania EZR.

Neobstojí ani sťažnostná námietka Ž. V., že EZR vydaný maďarskými justičnými orgánmi je nezákonný, lebo nie je zrejmé či predmetný rozsudok je vykonateľný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v tomto smere poukazuje na to, že maďarská strana žiada o EZR o vydanie Ž. V. na výkon zvyšku trestu z rozsudku Okresného súdu v Bude z 20. decembra 2005 pod sp. zn. 8.B.XI.98/2005/60 v spojení s rozhodnutím Mestského súdu v Budapešti z 2. marca 2007, sp. zn. 22.Bf.6424/2006/20, čo znamená, že pri ostatne citovanom uznesení ide o rozhodnutie druhostupňového orgánu tzn. rozsudok Okresného súdu v Bude je právoplatný, a teda vykonateľný.

O tomto nemá žiadne pochybnosti ani najvyšší súd. Nad rámec uvedeného k tomuto dodáva, že mechanizmus EZR je založený na vysokej miere dôvery medzi členskými štátmi; jeho vykonanie sa môže pozastaviť iba v prípade vážneho a pretrvávajúceho porušovania uvedenými v čl. 6 ods. 1 o Európskej únii členským štátom formálne zistenými Radou európskej únie s tým spojenými následkami (čl. 7 ods. 1, ods. 2 Zmluvy).

Žiadne takéto porušenie Zmluvy v danom prípade však neprichádzalo vôbec do úvahy a teda ani možnosť nevyhovenia EZR maďarskej strany z dôvodov uvedených v sťažnosti vyžiadanej osoby, a to aj napriek tomu, že trestné konanie proti Ž. V. v Maďarskej republike prebehlo v jej neprítomnosti.

Toto zistenie nemôže byť dôvodom vyhovenia jej sťažnosti a odmietnutie vykonania EZR. Podľa správnej úpravy v Maďarskej republike citovanej tiež v EZR pod písmenom d/ môže totiž sťažovateľka iniciovať obnovu konania v dožadujúcom sa štáte. Z tohto dôvodu

sú záruku uvedené v EZR celkom dostatočné a pre jeho vykonanie sú splnené všetky podmienky.

Rovnako Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil žiadne pochybenie krajského súdu pokiaľ aj v bode II. napadnutého uznesenia rozhodol, že Ž. V. sa odovzdá na trestné stíhanie do Maďarskej republiky za dvojnásobný trestný čin podvodu podľa § 318 ods. 1, ods. 5 písm. a/ Maďarského trestného zákona.

Ani v tomto prípade najvyšší súd nezistil žiadnu formálnu prekážku, ktorá by bránila rozhodnutiu o tom, že EZR sa vykoná.

Neobstojí sťažnostná námietka vyžadanej osoby, že EZR je nezákonný lebo neobsahuje údaje o tom, že jeho vydaniu predchádzalo vydanie vykonateľného rozsudku, zatykača, či iného vykonateľného súdneho rozhodnutia s rovnakým účinkom podľa čl. 8c Rámcového dohovoru Rady Európskej únie o EZR.

Maďarská republika ako suverénny štát pri implementácii ustanovení Rámcového rozhodnutia Rady Európy z 13. júna 2002 o EZR rozhodla o uplatňovaní predmetných zásad. Predovšetkým maďarský parlament rozhodol, že na území Maďarskej republiky môže EZR vydávať len súd a v súvislosti s prístupom k Schengenskému informačnému systému implementačný zákon sa upravil v tom zmysle, že účinnosť EZR sa rozširuje aj na územie Maďarskej republiky. To znamená, že údaje EZR sa zavedú nielen do Schengenského informačného systému, ale aj maďarského vnútroštátneho systému. V zmysle zákona je potom EZR kvalifikovaný aj ako národný zatykáci rozkaz, čo zodpovedá písm. b/ prílohy k zákonu č. 403/2004 Z.z. o EZR v znení neskorších prepisov EZR, a teda aj čl. 8c Rámcového dohovoru Rady Európskej únie o EZR, ktorého nespĺnenie namietala Ž. V. (zákon Maďarskej republiky č. CXXX z roku 2003, § 25 ods. 1, ods. 7 o spolupráci s členskými krajinami Európskej únie v trestnoprávnej oblasti).

Pretože Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil žiadne dôvody na nevyhovenie (odmietnutie) vykonania EZR, pričom bol povinný rešpektovať maďarskú právnu úpravu, ktorou došlo k implementácii Rámcového rozhodnutia Rady Európskej únie o EZR na podmienky Maďarskej republiky o sťažnosti Ž. V. rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave, 17. februára 2009

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Vyhotovil: JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková